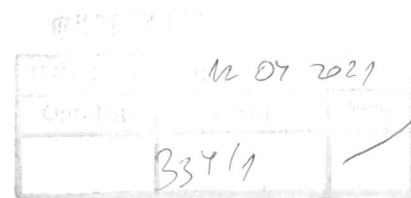

Универзитет у Београду
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
Изборном већу
председник, проф. др Миомир Деспотовић, декан

Поштоване колегинице и колеге,
поштовани професоре Деспотовићу,

у складу с Одлуком о расписивању избора за ректора и четири проректора Универзитета у Београду за школску 2021/22, 2022/23 и 2023/24. годину (02-09 Број: 06-52/3-21) од 22.01.2021. године, достављамо

ПРЕДЛОГ

да се за кандидата за проректора испред Универзитета у Београду – Филозофског факултета евидентира проф. др Милош Миленковић, редовни професор Одељења за етнологију и антропологију и некадашњи продекан Филозофског факултета.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Професор Милош Миленковић је током своје досадашње академске каријере показао ретку комбинацију интелектуалне софистицираности, професионалне освешћености и пословодне предузимљивости, која је нашем Факултету у више наврата помогла да преброди различите административне и политичке изазове. Као члан универзитетске породице, Миленковић је растао окружен идејама *universitas magistrorum et scholarium*, што је у свом досадашњем професионалном раду материјализовао кроз доследну и несебичну помоћ млађим, али и оним старијим, колегама да остваре свој пуни академски потенцијал. У том смислу Миленковић представља доказ да даровити појединац не мора бити измештен из заједнице, већ напротив посвећен њеном опстанку и развоју.

Већи део каријере посветио је осмишљавању начина како да се друштвено-хуманистичке науке прилагоде убрзаним политичким, економским и социокултурним променама на националном, регионалном, континенталном и глобалном нивоу, а да настава и истраживање у том процесу не изгубе на квалитету. Посебну пажњу и највећи део енергије изван својих наставних и истраживачких обавеза, посветио је унапређењу административних процедура. У том пољу значајан је његов допринос у подизању свести о важности успостављања прикладних и фер критеријума вредновања истраживања, институција и истраживача у, научном и наставном пољу, друштвено-хуманистичких наука изван Филозофског факултета. Истовремено, посвећено је радио на јачању наставних, научних, административних и кадровских капацитета на самом Факултету. Његов утицај је препознат и у дебатама о научној, образовној и културној политици у земљи и иностранству.

Истраживања професора Милоша Миленковићева покривају распон тема од антрополошке методологије, историје науке, етике истраживања, до политике знања. Као

истраживач, руководио је и учествовао у многим фундаменталним и примењеним научноистраживачким пројектима. Аутор је осам књига и више десетина научних чланака и поглавља у тематским зборницима, у земљи и иностранству. Огледао се и у уредничком и рецензентском раду. Током две деценије академске каријере био је ментор седам и члан комисије за одбрану десет докторских дисертација, као и бројних мастер и дипломских радова. У свом раду са наставним и научним подмлатком увек се доследно залагао да Факултет задржи и ојача људске ресурсе.

Спада међу најзаслужније за низ реформских корака који су осигурали опстанак или унапредили рад Факултета, међу којима се издвајају:

- повећање броја буџетски финансираних студената, чиме је осигурано стабилно буџетско финансирање личних доходака запослених;
- увођење пријемних испита на последипломске студије, чиме је омогућено да се превенира пракса тзв. „прања диплома“;
- увођење система жеља при пријему на основне студије, чиме је Факултет престао да губи стотине заинтересованих квалитетних ђака сваке године;
- успостављање инфраструктуре за докторске студије и укључивање доктораната у наставни процес;
- запошљавање истраживача од 2011. године, које је временом довело до тога да је Филозофски факултет данас истовремено највећи институт друштвено-хуманистичких наука у Републици Србији;
- модификација правилника о избору наставника на Универзитету у ДХ пољу, односно доношење правилника о категоризацији и рангирању часописа у Министарству просвете, науке и технолошког развоја, и друге.

Један је од оснивача Института за етнологију и антропологију 2010. године и један од колега који су обновили рад Етнолошко-антрополошког друштва Србије (ЕАДС) 2008. године.

Међу бројним дужностима која је обављао или још увек обавља издвајају се:

- представљање Факултета у Већу групације друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду
- представљање Факултета у Матичном одбору за историју, етнологију и археологију (историју уметности, класичне науке, музикологију и етномузикологију) у Министарству просвете, науке и технолошког развоја;
- представљање поменутог Матичног одбора у националној Комисији за рангирање и категоризацију научних часописа;
- чланство (раније председавање) у Извршном одбору ЕАДС;
- представљање Републике Србије у Управном одбору Европске мреже за вредновање истраживања у друштвено-хуманистичким наукама (ENRESSH);
- представљање ЕАДС у Светском савету антрополошких друштава (WCAA);
- рецензентски рад за Извршну агенцију за истраживања Европске комисије у областима етнологије, антропологије, културног наслеђа, културе сећања и историје идеја;
- руковођење Жан Моне ЕРАЗМУС+ модулом „Антропологија Европске уније“ на Универзитету у Београду;

- чланство у Програмском савету мултидисциплинарних докторских студија Историја и филозофија науке на Универзитету у Београду, на којима у актуелном акредитационом циклусу предаје Антропологију науке, а у предстојећем Антропологију науке и високог образовања и Вредновање науке.

Током каријере је био и:

- међу оснивачима и први секретар редакције обновљеног часописа Одељења за етнологију и антропологију „Етно-антрополошки проблеми“ 2006. године,
- руководилац пројекта „Идентитетске политике Европске уније: прилагођавање и примена у Републици Србији“ од 2011. године,
- уредник часописа „Антропологија“ Института за етнологију и антропологију 2011-2012. године,
- управник Центра за антропологију науке и образовања од ,
- председник Комисије за наставу и члан Статутарне комисије,
- дугогодишњи координатор уписа на све нивое студија на Факултету,
- координатор акредитације студијских програма и акредитације Факултета као установе, и др.

Током мандатног периода 2009-2012. године био је на функцији продекана за наставу, а током дела тог мандата обављао је и послове продекана за науку.

Као члан и руководилац више интердисциплинарних тимова, показао је способност руковођења сложеним процесима, и дар за одрживо усклађивање различитих интересних оптика, традиције и иновација и на истраживачком и на управном плану. Током своје досадашње академске каријере показао је висок степен емпатије, толеранције и адаптабилности у обављању важних факултетских послова, стављајући увек достојанство куће изнад личних интереса.

Однос колеге Миленковића према нашој институцији и појединачним колегама остао је непромењен још од студентских дана – непосредан, предусретљив и посвећен. И као најбољи студент у историји Одељења за етнологију и антропологију, завршивши основне студије с просеком 10 у режиму убрзаног студирања, и као неко ко је услов за избор у редовног професора остварио пре навршене четрдесете године живота, одликује га континуирана брига за заједницу, коју постепено критички унапређује. Остварио је изузетан научни, наставни и административно-организациони допринос и на квантитативном и на квалитативном плану, о чему сведочи библиографија његових радова, завршни радови и дисертације његових студената, чланства у организационим и уређивачким одборима, награде, признања и дужности (сви наведени елементи изнад стандарда очекиваних за свако појединачно звање које је стицао током каријере). Изразито развојно оријентисан, професор Милековић се осим фундаменталним бави и примењеним истраживањима у којима се усредсређује на питања успостављања и одрживости (а) интеркултурног дијалога, и (б) унапређења квалитета живота и друштвеног положаја различитих вулнерабилних група.

Посебно истичемо његов предани рад у руковођењу развојем наставно-научног подмлатка, који је и сам у међувремену показао изузетност, чиме је остварио утицај на

формирање „школе“ или „стила“ бављења истраживањем и наставом који су истовремено методолошки напредни, теоријски софистицирани и друштвено освешћени. И међуодељенска, међуфакултетска и међународна сарадња какву је успоставио значајно превазилази стандарде. Његов административно-организациони рад у настави, науци и ванакадемској заједници нису га спречили да оствари оригиналне истраживачке резултате и битно унапреди научну област Етнологија-антропологија. Може се рећи да предложени кандидат, иако међу водећим личностима своје генерације, остаје приступачан и отворен, не показујући надменост већ, напротив, настављајући да помаже развој заједнице из које је потекао.

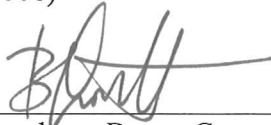
Имајући у виду све наведено, предлажемо да овај изузетни појединац посвећен и нашем колективу и шире друштвено-хуманистичкој групацији факултета нашег Универзитета, буде кандидат за проректора у наредном мандатном периоду, уверени да ће то чинити искусно, интелигентно и честито. Професор Миленковић је стекао искуство и у наставним, и у научним и у пословима међународне сарадње, па га сматрамо квалификованим за обављање било ког од поменутих послова.

Овај предлог достављамо на данашњи дан, како би био уврштен у дневни ред седнице Изборног већа, чије је одржавање предвиђено 22.04.2021. године, а како не би био пропуштен рок да Филозофски факултет предложи кандидата за проректора нашег Универзитета.

У Београду,

12.04.2021.

проф. др Сенка Ковач, продеканка ФФ (2002-2006)

проф. др Влада Станковић, продекан ФФ (2009-2011, 2015-2016)

проф. др Исидора Јарић, продеканка ФФ (2015-2018)